

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 19 marca 2015 r., doręczonego Komisji w dniu 23 marca 2015 r. w sprawie T-413/13 City Cycle Industries/Rada Unii Europejskiej, oddalenie żądań podniesionych w pierwszej instancji oraz obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania;

lub, tytułem żądania ewentualnego,

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie Komisji zostało wniesione od wyroku Sądu z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie T-413/13. W wyroku tym Sąd stwierdził nieważność art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013 ⁽¹⁾ z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, w zakresie w jakim dotyczy City Cycle Industries.

Komisja na poparcie odwołania podnosi cztery zarzuty. Po pierwsze, Komisja podnosi, że Sąd nie zbadał z urzędu, czy skarga o stwierdzenie nieważności była dopuszczalna zgodnie z art. 263 akapit czwarty TFEU. Po drugie, Komisja twierdzi, że Sąd nie mógł zgodnie z prawem orzec, że Rada naruszyła art. 13 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽²⁾, gdyż taki wniosek jest oparty na błędnej wykładni odnośnego motywu zaskarżonego rozporządzenia oraz błędnej wykładni art. 13 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Po trzecie, Komisja podnosi, że Sąd przedstawił niedostateczne uzasadnienie przyjętego wniosku z naruszeniem art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Po czwarte, Komisja uważa, że Sąd naruszył uprawnienia proceduralne Komisji, przysługujące jej na mocy art. 40 statutu Trybunału Sprawiedliwości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 153, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 19 marca 2015 r. w sprawie T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT/Rada Unii Europejskiej wniesione w dniu 1 czerwca 2015 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-259/15 P)

(2015/C 254/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Chin Haur Indonesia, PT, Komisja Europejska, Maxcom Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

Rada wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 19 marca 2015 r. doręczonego Radzie w dniu 23 marca 2015 r. w sprawie T-412/13 Chin Haur Indonesia, PT, PT/Rada Unii Europejskiej;

- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji przez Chin Haur Indonesia, PT, PT o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾; oraz
 - obciążenie Chin Haur Indonesia, PT, PT kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.
- tytułem żądania ewentualnego,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
 - rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd dokonał błędnej interpretacji art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ orzekając, że Rada nie posiadała dostatecznych dowodów, aby uznać, iż skarżąca dokonywała przeładunku. Wykładnia Sądu w zakresie przesłanek jakie muszą spełniać poszczególne przedsiębiorstwa w celu zwolnienia ich z rozszerzonych środków jest sprzeczna ze systematyką art. 13 rozporządzenia podstawowego (zarzut pierwszy).

Twierdzenie Sądu, że na podstawie dokumentów przedłożonych Sądowi, Rada nie posiadała dowodów pozwalających jej na stwierdzenie w zaskarżonym rozporządzeniu, że skarżąca dokonywała przeładunku, nie jest odpowiednio uzasadnione. Ponadto, wbrew temu co stwierdzono w zaskarżonym wyroku, zważywszy, że występowanie przeładunku zostało prawidłowo wykazane na poziomie krajowym, a wniosek skarżącej o zastosowanie zwolnienia nie był uzasadniony, jedyny wniosek jaki Rada a następnie Sąd mogli wysnuć na podstawie tych okoliczności, obejmował twierdzenie, że skarżąca dokonywała przeładunku. Sąd przyjmując odmienny wniosek przeznaczył fakty (zarzut drugi).

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. L 153, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 19 marca 2015 r. w sprawie T-413/13, City Cycle Industries/Rada Unii Europejskiej wniesione w dniu 1 czerwca 2015 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-260/15 P)

(2015/C 254/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: City Cycle Industries, Komisja Europejska, Maxcom Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

Rada wnosi do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu z dnia 19 marca 2015 r. doręczonego Radzie w dniu 23 marca 2015 r. w sprawie T-413/13 City Cycle Industries/Rada Unii Europejskiej;